

Europeiska gemenskapernas officiella tidning

ISSN 1024-3046

C 242

fyrtiofemte årgången
8 oktober 2002

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	<u>Innehållsförteckning</u>	<u>Sida</u>
	I <i>Meddelanden</i>	
	Kommissionen	
2002/C 242/01	Eurons växelkurs	1
2002/C 242/02	Statligt stöd – Italien – Stöd C 45/2002 (ex N 428/2000) – Sicilien: sysselsättningsstöd (förfryade anslag för genomförande av regionallag nr 30/1997) – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget (¹)	2
2002/C 242/03	Statligt stöd – Italien – Stöd C 52/2002 (ex N 833/2001) – provinslag nr 6/99 "Särskilda åtgärder för transportsektorn" (provinsen Trento) – Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget (¹)	8
2002/C 242/04	Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget – Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar	15
2002/C 242/05	Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa kornorienterade elektroplåtar med ursprung i Ryssland	16
2002/C 242/06	Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 2002/40/EG (¹)	17
2002/C 242/07	Meddelande om att vissa antidumpningsåtgärder upphör att gälla	18
	Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen	
2002/C 242/08	Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen antar en kodex för god förvaltningssed	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (fortsättning)	Sida
	II <i>Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen</i>	
2002/C 242/09	Konungariket Belgiens initiativ inför antagandet av rådets beslut om inrättande av ett europeiskt nätverk av nationella kontaktpunkter för reparativ rättsvisa	20
	III <i>Upplysningar</i>	
	Kommissionen	
2002/C 242/10	Resultat av anbudsinfördran (Gemenskapens livsmedelsbistånd)	24

I

(Meddelanden)

KOMMISSIONEN

Eurons växelkurs (¹)**7 oktober 2002**

(2002/C 242/01)

1 euro =

	Valuta	Kurs		Valuta	Kurs
USD	US-dollar	0,9808	LVL	lettisk lats	0,593
JPY	japansk yen	121,84	MTL	maltesisk lira	0,4124
DKK	dansk krona	7,4273	PLN	polsk złoty	4,0784
GBP	pund sterling	0,6265	ROL	rumänsk leu	32378
SEK	svensk krona	9,0918	SIT	slovensk tolar	228,52
CHF	schweizisk franc	1,4621	SKK	slovakisk koruna	41,926
ISK	isländsk krona	85,36	TRL	turkisk lira	1612000
NOK	norsk krona	7,2885	AUD	australisk dollar	1,7832
BGN	bulgarisk lev	1,9462	CAD	kanadensisk dollar	1,5608
CYP	cypriotiskt pund	0,57277	HKD	Hongkongdollar	7,65
CZK	tjeckisk koruna	30,287	NZD	nyzeeländsk dollar	2,0268
EEK	estnisk krona	15,6466	SGD	singaporiansk dollar	1,7578
HUF	ungersk forint	244,53	KRW	sydkoreansk won	1 211,97
LTL	litauisk litas	3,453	ZAR	sydafrikansk rand	10,2248

(¹) Källa: Referensväxelkurs offentliggjord av Europeiska centralbanken.

STATLIGT STÖD – ITALIEN

Stöd C 45/2002 (ex N 428/2000) – Sicilien: sysselsättningsstöd (förnyade anslag för genomförande av regionallag nr 30/1997)

Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(2002/C 242/02)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 2 juli 2002, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Kommissionen har beslutat att inte göra invändningar mot vissa övriga åtgärder, i enlighet med vad som beskrivs i den skrivelse som följer på denna sammanfattning.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för konkurrens
Direktorat Statligt stöd I
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 12 42

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skäl för begäran.

SAMMANFATTNING**I. Förfarande**

Genom skrivelse nr 7666 av den 26 juni 2000 (A/35346, 29.6.2000) anmälde de italienska myndigheterna i enlighet med artikel 88.3 i fördraget förnyade anslag för perioden 2000–2006 och ändring av stödordningen för sysselsättning N 692/1997 som godkändes av kommissionen den 25 februari 1998. För att denna ordning skall kunna träda i kraft krävs ett förhandsgodkännande i enlighet med artikel 87 och följande artiklar i fördraget och därför har stödordningen förts in i registret över anmälda stöd under nummer N 428/2000. Kommissionen begärde kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 31 augusti 2000, den 30 mars 2001, den 28 maj 2001, den 16 november 2001 och den 7 februari 2002. De italienska myndigheterna svarade genom skrivelser av den 8 februari 2001, den 27 mars 2001, den 19 september 2001, den 3 oktober 2001, den 22 januari 2002, den 18 april 2002 och den 29 april 2002. Ett möte mellan de italienska myndigheterna och kommissionens tjänster ägde rum i Bryssel den 16 januari 2002.

II. Beskrivning av den åtgärd avseende vilken kommissionen inleder förfarandet

Stödordningen syftar till att skapa sysselsättning i regionen Sicilien som karaktäriseras av en onormalt låg levnadsstandard och låg sysselsättningsgrad.

Den rättsliga grunden utgörs av regionallag nr 30/1997, artikel 9.3 i regionallag nr 24/2000, artikel 6 i regionallag nr 17/2001, som utvidgar stödordningens tillämpningsområde, regionallag nr 9/2000, som återfinansierar lag nr 30/1997 för år 2000, och artikel 18.1 i lag nr 32/2000 som återfinansierar regionallag nr 30/1997 för perioden 2001–2006.

Stödordningens giltighet är begränsad till den 31 december 2006. Dess totala budget uppgår till cirka 554 miljoner euro.

Företag i alla sektorer (med undantag för järn- och stålindustrin) med verksamhet på Sicilien och som tillsvidareanställer vissa kategorier av arbetsstagare omfattas av stödordningen. Stödordningens syfte är att skapa sysselsättning. Det består av följande två delar: Del A som gäller sysselsättningsskapande åtgärder som inte är kopplade till investeringar och del B som rör sysselsättningsskapande åtgärder i samband med investeringar. Stödet beviljas i form av totala befrilelse från sociala avgifter under en maximal period på 6 år vid tillsvidareanställning av följande kategorier av arbetsstagare: lärlingar, arbetslösa som behöver fortbildning, långtidsarbetslösa (mer än 24 månader), övriga arbetslösa, funktionshindrade, rehabiliterade narkomaner, arbetsstagare som finns upptagna i förteckningarna över rörlighetsersättning och arbetsstagare som sedan mer än 24 månader omfattas av "Cassa integrazione". Samma typ av stöd föreskrivs även för anställningskontrakt som omvandlas från visstidsanställning till tillsvidareanställning och för utbildnings- och anställningskontrakt som omvandlas från visstidsanställning till tillsvidareanställning.

III. Bedömning av åtgärden

Åtgärden i fråga utgör sådant statligt stöd som avses i artikel 87.1 i EG-fördraget eftersom den gynnar mottagarna med hjälp av statliga medel. Åtgärden snedvriden eller hotar att snedvrida konkurrensen och kan påverka handeln mellan medlemsstaterna. Kommissionen måste därför bedöma om undantagen i artikel 87.3 a och c är tillämpliga på ordningen.

Eftersom det rör sig om stöd i syfte att skapa sysselsättning utan hänsyn till om det är kopplat till en investering eller inte⁽¹⁾ granskas kommissionen om stöden kan omfattas av undantagen i artikel 87.3 a och c i fördraget.

Del A: Stöd som inte är knutna till genomförandet av en investering

Kommissionen anser att denna del av stödordningen är förenlig med riktlinjerna för sysselsättningsstöd. Den uppmärksammar dock de italienska myndigheterna på att dessa riktlinjer håller på att revideras. Denna revidering kan leda till att kommissionen föreslår de italienska myndigheterna lämpliga åtgärder för stödordningar som redan har godkänts eller kommer att godkännas tills dess att revisionen är genomförd.

Del B: Stöd som är knutna till genomförandet av en investering

Eftersom det rör sig om sysselsättningsstöd som är knutet till en investering skall denna del av ordningen granskas mot bakgrund av Riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, kriterierna i förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag samt, när det gäller jordbruk, de regler som fastställs i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn och, när det gäller fiske och vattenbruk, de regler som fastställs i riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk.

I detta skede ifrågasätter kommissionen om stödet för att skapa sysselsättning enbart syftar till arbetstillfällen som är knutna till genomförandet av en nyinvestering enligt villkoren i punkterna 4.11–4.14 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 2 c i förordning (EG) nr 70/2001.

Dessutom ifrågasätter kommissionen i detta skede om stödnivån, som kan beräknas på grundval av samtliga utgifter i typberäkningsunderlaget, enligt punkt 4.13 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål, beaktar taken för regionalstöd som föreskrivs i den italienska regionalstödkartan för perioden 2000–2006 som avser regionen Sicilien (35 % nettobidragsekivalent + 15 % bruttobidragsekivalent för små och medelstora företag).

⁽¹⁾ Enligt villkoren i punkt 4.11 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål (EGT C 74, 10.3.1998) anser man att ett arbetsstillfälle betraktas som knutet till genomförandet av en investering så snart det rör den verksamhet till vilken investeringen hänför sig och om det skapas under de tre första åren som följer på investeringens fullständiga genomförande. De arbetsstillfällen som skapats till följd av den ökning av kapacitetsutnyttjandet som förorsakats av investeringen är också knutna till investeringen under denna period.

Kommissionen ifrågasätter även i detta skede om kumuleringsreglerna i punkterna 4.18–4.21 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 8 i förordning (EG) nr 70/2001 respektaras.

Kommissionen kan inte heller i detta skede fastställa om principen om stödets nödvändighet enligt punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och artikel 7 i förordning (EG) nr 70/2001 respektaras.

Vidare saknar kommissionen i detta skede tillräckliga upplysningar för att kunna fastställa huruvida investeringsstödet är förenligt, när det gäller jordbrukssektorn, med artikel 4.1 och 4.2 i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd för jordbrukssektorn och, när det gäller sektorn för fiske och vattenbruk, med relevanta bestämmelser i riktlinjerna för granskning av statligt stöd inom sektorn för fiske och vattenbruk.

Slutligen ifrågasätter kommissionen i detta skede om det kriterium är uppfyllt som innebär att stödmottagaren, för att säkerställa att de produktiva investeringar för vilka stöd lämnas är lönsamma och sunda, skall ha bidragit till investeringens finansiering med minst 25 % enligt vad som anges i punkt 4.2 i riktlinjerna för statligt stöd för regionala ändamål och i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 70/2001.

SKRIVELSE

"Con la presente lettera, la Commissione si prega di informare l'Italia che, dopo aver esaminato le informazioni fornite dalle autorità del Suo paese sull'aiuto in oggetto, ha deciso di avviare il procedimento previsto dall'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti della parte del regime notificato che prevede aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento e di non sollevare obiezioni nei confronti della parte del regime che prevede aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento.

I. Procedimento

1. Con lettera del 26 giugno 2000 n. 7666 (A/35346 del 29 giugno 2000), le autorità italiane hanno notificato, conformemente all'articolo 88, paragrafo 3, del trattato, il rifinanziamento, per il periodo 2000-2006, e le modifiche del regime di aiuti all'occupazione N 692/97, approvato dalla Commissione il 25 febbraio 1998⁽²⁾.
2. Dal momento che la sua entrata in vigore era subordinata all'approvazione preventiva ai sensi dell'articolo 87 e successivi del trattato, il regime è stato iscritto nel registro degli aiuti notificati con il numero N 428/2000.

⁽²⁾ GU C 130 del 28.4.1998.

3. La Commissione ha richiesto informazioni complementari con lettere del 31 agosto 2000 (D/54509), 30 marzo 2001 (D/51384), 28 maggio 2001 (D/52158), 16 novembre 2001 (D/54755) e 7 febbraio 2002 (D/50529). Le autorità italiane hanno risposto con lettere dell'8 febbraio 2001 n. 1593 (A/31192), 27 marzo 2001 n. 4129 (A/33708), 19 settembre 2001 n. 10255 (A/37368), 3 ottobre 2001 n. 11847 (A/37873), 22 gennaio 2002 n. 1003 (A/30514), 18 aprile 2002 n. 4873 (A/32946) e 29 aprile 2002 n. 5439 (A/33234).
4. Il 16 gennaio 2002 si è svolta a Bruxelles una riunione delle autorità italiane con i servizi della Commissione.

II. Descrizione

Obiettivo

5. Il regime si pone l'obiettivo della creazione di posti di lavoro in una regione, la Sicilia, caratterizzata da un tenore di vita anormalmente basso e in cui si ha una grave forma di sottoccupazione.

Base giuridica

6. La base giuridica è rappresentata da:
 - la legge regionale n. 30/1997,
 - l'articolo 9, paragrafo 3, della legge regionale n. 24/2000 e l'articolo 6 della legge regionale n. 17/2001, che ampliano il campo di applicazione del regime,
 - la legge regionale n. 9/2000 che rifinanzia la legge n. 30/1997 per l'anno 2000,
 - l'articolo 18, paragrafo 1, della legge regionale n. 32/2000, che rifinanzia, per il periodo 2001-2006 la legge regionale n. 30/1997.

Durata e bilancio

7. La durata del regime è limitata al 31 dicembre 2006. Il bilancio totale si eleva a circa 554 milioni di EUR.

Beneficiari

8. Possono beneficiare del regime le imprese di qualsiasi settore, ad eccezione di quello siderurgico, operanti in Sicilia, che assumano, a tempo indeterminato, alcune categorie di lavoratori.

Oggetto del regime

9. Il regime si pone l'obiettivo della creazione di posti di lavoro e si articola in due parti: la parte A relativa alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento e la parte B relativa alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento.

Forma e intensità dell'aiuto

10. L'aiuto è concesso sotto forma di sgravio totale dei contributi previdenziali e assistenziali per un periodo massimo di 6 anni in favore dell'assunzione, a tempo indeterminato, delle seguenti categorie di lavoratori:
 - apprendisti,
 - disoccupati da qualificare,
 - disoccupati di lunga durata (oltre 24 mesi),
 - altri disoccupati,
 - disabili ed ex-tossicodipendenti,
 - lavoratori iscritti nelle liste di mobilità,
 - lavoratori in «cassa integrazione» da almeno 24 mesi.
11. Lo stesso tipo di aiuto è previsto inoltre per:
 - la trasformazione dei contratti di lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato,
 - la trasformazione dei contratti di formazione e lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato.
12. La concessione degli aiuti è subordinata alle seguenti condizioni:
 - non devono esservi state riduzioni di personale nei 12 mesi precedenti l'assunzione,
 - l'assunzione deve comportare la creazione di nuovi posti di lavoro rispetto al numero dei dipendenti dell'impresa nei 6 mesi che precedono l'assunzione. Per quanto riguarda i casi di trasformazione dei contratti di formazione e lavoro e di altri contratti a tempo determinato, i lavoratori interessati non devono essere calcolati come facenti parte dell'organico dell'impresa se la trasformazione riguarda quegli stessi lavoratori.
13. Le autorità italiane hanno stimato l'aiuto medio pari al 45 % della retribuzione lorda del lavoratore.

III. Valutazione

III.1. Valutazione del carattere di aiuto delle misure in questione

14. Per valutare se le misure del regime costituiscono aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, occorre determinare se procurino un vantaggio ai beneficiari, se l'origine di tale vantaggio risalga allo Stato, se le misure in questione incidano sulla concorrenza e, infine, se possono alterare gli scambi intracomunitari.
15. Il primo elemento costitutivo dell'articolo 87, paragrafo 1, è la sussistenza dell'«aiuto»: costituisce aiuto la misura che procura un vantaggio a taluni beneficiari specifici. Si tratta quindi di determinare, da un lato, se le imprese beneficiarie ricevano un vantaggio economico che non avrebbero ottenuto in normali condizioni di mercato oppure se evitino di sostenere costi che normalmente avrebbero dovuto gravare sulle risorse finanziarie proprie dell'impresa e, dall'altro lato, se tale vantaggio sia concesso a una determinata

- categoria di imprese. Nell'erogare aiuti alla promozione dell'occupazione sotto forma di sgravio dei contributi previdenziali e assistenziali a favore delle imprese situate in una regione d'Italia (la Sicilia), le autorità nazionali le sgravano di una parte dei loro costi salariali, che costituiscono normali spese che un'impresa sostiene nel proprio interesse, e procurano loro in tal modo vantaggi finanziari che ne migliorano la posizione concorrenziale. Inoltre, tali misure vanno a beneficio di imprese che operano in alcune zone del territorio italiano e le favoriscono dal momento che tali misure non vengono concesse alle imprese che si trovano al di fuori di tali zone.
16. La seconda condizione di applicazione dell'articolo 87 stabilisce che gli aiuti devono essere concessi dagli Stati ovvero mediante risorse statali. Nella fattispecie, l'esistenza di una risorsa di Stato assume forma negativa in quanto si tratta di un mancato reddito per i poteri pubblici: l'esonero per alcune imprese dal pagamento dei contributi sociali riduce infatti il gettito fiscale dello Stato.

17. In base alla terza e quarta condizione di applicazione dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, l'aiuto deve falsare o minacciare di falsare la concorrenza e incidere sugli scambi intracomunitari. Nella fattispecie, le misure in esame minacciano di falsare la concorrenza, in quanto rafforzano la posizione finanziaria e le possibilità di azione delle imprese beneficiarie rispetto ai loro concorrenti che non ne fruiscono. Se tale effetto si produce nell'ambito degli scambi intracomunitari, questi ultimi risentono delle misure in questione. In particolare, dette misure falsano la concorrenza ed incidono sugli scambi intracomunitari qualora le imprese beneficiarie esportino una parte della loro produzione in altri Stati membri; analogamente, se le imprese beneficiarie non esportano, la produzione nazionale è avvantaggiata dal fatto che le possibilità delle imprese, situate in altri Stati membri, di esportare i loro prodotti sul mercato italiano ne risultano diminuite⁽³⁾.
18. Per le ragioni suindicate, le misure in causa sono vietate in linea di massima dall'articolo 87, paragrafo 1, del trattato e possono essere considerate compatibili con il mercato comune unicamente se ammesse a beneficiare di una delle deroghe previste da detto trattato.

III.2. Legittimità del regime

19. Poiché si tratta di misure non ancora entrate in vigore, la Commissione constata che le autorità italiane hanno soddisfatto i loro obblighi di notifica in conformità con l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato.

III.3. Valutazione della compatibilità delle misure con il mercato comune

20. Dopo aver determinato la natura di aiuto di Stato delle misure in esame, ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, la Commissione deve esaminarne la compatibilità con il mercato comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafi 2 e 3, del trattato.

⁽³⁾ Sentenza del 13 luglio 1988 nella causa 102/87 (SEB), Racc. 1988, pag. 4067.

21. Per quanto riguarda l'applicabilità delle deroghe previste dal trattato, la Commissione ritiene che gli aiuti in questione non possano beneficiare delle deroghe dell'articolo 87, paragrafo 2, del trattato in quanto non si tratta di aiuti a carattere sociale conformemente all'articolo 87, paragrafo 2, lettera a), né di aiuti destinati a ovviare ai danni arrecati dalle calamità naturali oppure da altri eventi eccezionali, ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera b), né ricadono nell'ambito dell'articolo 87, paragrafo 2, lettera c). Per ovvie ragioni non sono neppure applicabili le deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere b) e d).
22. Poiché si tratta di aiuti finalizzati alla creazione di posti di lavoro, connessi o non connessi a un investimento⁽⁴⁾, la Commissione esamina se possano beneficiare delle deroghe di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettere a) e c), del trattato.

L'ammissibilità della regione

23. La Commissione ricorda che, con la decisione del 1º marzo 2000, ha approvato la carta italiana degli aiuti a finalità regionale per il periodo 2000-2006, relativamente alle regioni ammissibili alla deroga prevista dall'articolo 87, paragrafo 3, lettera a), del trattato⁽⁵⁾. Ai sensi di detta carta, la regione Sicilia è una regione assistita in virtù di detta deroga.

Parte A: aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento

24. Poiché si tratta di aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento, questa parte del regime deve essere esaminata alla luce degli orientamenti comunitari in materia di aiuti all'occupazione⁽⁶⁾.
25. Tali orientamenti precisano che la Commissione riserva un parere favorevole agli aiuti volti alla creazione netta di occupazione, cioè degli aiuti concessi in funzione del numero di posti di lavoro creati e:

- riguardanti i lavoratori che non hanno ancora trovato un posto di lavoro o che hanno perso l'impiego precedente e
- destinate alla creazione di nuovi posti di lavoro (creazione netta) nelle PMI e nelle regioni ammissibili agli aiuti a finalità regionale, oppure

⁽⁴⁾ Ai sensi del punto 4.11 degli orientamenti in materia di aiuti di Stato a finalità regionale (GU C 74 del 10.3.1998), si ritiene che un posto di lavoro sia connesso con la realizzazione di un investimento quando riguarda l'attività per la quale è stato effettuato l'investimento e venga creato nel corso dei tre anni successivi alla realizzazione integrale dell'investimento. Sono considerati connessi all'investimento anche i posti di lavoro creati, nel corso di questo periodo, a seguito di un aumento del tasso di utilizzazione della capacità creata dall'investimento stesso.

⁽⁵⁾ GU C 175 del 24.6.2000.

⁽⁶⁾ GU C 334 del 12.12.1995.

- volte a incoraggiare l'assunzione di talune categorie di lavoratori che incontrano difficoltà di inserimento o di reinserimento sul mercato del lavoro in tutto il territorio; in quest'ultimo caso è sufficiente che il posto di lavoro da occupare si sia reso vacante in seguito a una partenza naturale e non a un licenziamento.
26. Detti orientamenti stabiliscono altresì che la Commissione debba accertarsi che «l'entità dell'aiuto non ecceda quella necessaria per incitare alla creazione di posti di lavoro», e che sia garantita una certa stabilità occupazionale.
27. Per quanto riguarda l'assunzione degli apprendisti, dei disoccupati da qualificare, dei disoccupati di lunga durata, degli altri disoccupati e dei lavoratori iscritti nelle liste di mobilità, la Commissione osserva che gli aiuti in questione soddisfano le condizioni previste dagli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione per quanto riguarda la creazione netta di posti di lavoro. In effetti:
- gli aiuti in questione hanno l'effetto di procurare un posto di lavoro a soggetti che non l'hanno ancora trovato o che hanno perso il precedente impiego, e sono assegnati in funzione del numero di posti di lavoro creati;
 - gli aiuti non eccedono quanto necessario per incitare alla creazione di posti di lavoro, tenuto conto degli svantaggi di cui soffre la regione [negli anni 1998, 1999 e 2000 il tasso di disoccupazione nella regione Sicilia si elevava rispettivamente al 24,1 %, 24,8 % e 24,2 %; il tasso di disoccupazione dei giovani di età inferiore a 25 anni negli stessi anni si elevava al 53 %, 60,2 % e 58,5 % (7)].
28. Per quanto riguarda gli aiuti per l'assunzione dei lavoratori in cassa integrazione da almeno 24 mesi, la Commissione rileva che la loro situazione è del tutto paragonabile a quella dei disoccupati propriamente detti. In effetti, poiché la cassa integrazione interviene soprattutto nell'ambito di processi di ristrutturazione che richiedono tagli all'organico, è altamente probabile che i lavoratori in cassa integrazione già da 24 mesi saranno i primi a perdere il posto di lavoro. Per tale ragione occorre considerare che la situazione di potenziale disoccupazione insita nella cassa integrazione corrisponde in realtà, nel caso di un lavoratore che vi si trovi da più di 24 mesi, ad una situazione di disoccupazione effettiva. Per i motivi espressi al punto precedente, le misure a favore di questa categoria di lavoratori rispettano pertanto le condizioni previste dagli orientamenti per quanto riguarda gli aiuti alla creazione netta di nuovi posti di lavoro.
29. Per quanto riguarda la trasformazione dei contratti a tempo determinato e di formazione e lavoro in contratti a tempo indeterminato, va ricordato che gli orientamenti indicano anche che la Commissione considererà attentamente le modalità del contratto di lavoro, quali, in particolare, «l'obbligo di effettuare l'assunzione nel quadro di un contratto a tempo indeterminato o di durata sufficientemente lunga».
30. La trasformazione di contratti di formazione e lavoro a tempo determinato in contratti a tempo indeterminato non crea posti di lavoro supplementari, poiché essi esistono già; tali posti, tuttavia, non hanno carattere stabile.
31. Come ha già osservato la Commissione (8), la trasformazione di contratti a tempo determinato e di contratti di formazione e lavoro in contratti a tempo indeterminato non può essere assimilata né alla categoria della creazione di nuovi posti di lavoro né a quella di mantenimento dell'occupazione: le misure di trasformazione presentano infatti caratteristiche particolari che riguardano la stabilizzazione di impieghi precari. Il valore aggiunto è di conseguenza costituito dalla «creazione netta di posti di lavoro stabili», che non esistevano in precedenza.
32. La Commissione ritiene che, anche se gli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione non prevedono tale tipo di intervento, essi si richiamano al concetto di stabilità dell'occupazione come valore positivo: le modalità del contratto di lavoro sono oggetto di una valutazione della Commissione che le approva solo se sono tali da garantire all'impiego un carattere sufficientemente duraturo.
33. La Commissione esprime di massima un parere favorevole nei confronti di alcuni aiuti per la trasformazione di posti di lavoro a tempo determinato in impieghi a tempo indeterminato. Tuttavia, come precisano gli orientamenti, tale parere è subordinato a:
- l'obbligo di non aver licenziato personale nei 12 mesi precedenti la trasformazione,
 - l'obbligo di realizzare un aumento dei posti di lavoro rispetto a quelli esistenti nell'impresa nei 6 mesi precedenti la trasformazione, al netto dei posti che beneficiano della trasformazione stessa.
34. Ciò permette alla Commissione di garantire che l'aiuto in questione, oltre a permettere la stabilizzazione di impieghi precari, comporti un valore aggiunto costituito dalla creazione netta di posti di lavoro stabili che non esistevano in precedenza, e quindi di accertare che non si tratti della semplice sostituzione di un dipendente licenziato o collocato in pensione.
35. Alla luce di quanto precede, la Commissione considera che nel caso in esame l'obbligo della creazione netta di posti di lavoro sia soddisfatto, poiché il numero dei dipendenti è calcolato al netto dei posti di lavoro creati con contratti a tempo determinato o a carattere non duraturo.
36. Per quanto riguarda gli aiuti a favore dell'assunzione di disoccupati disabili ed ex tossicodipendenti, va constatato che si tratta effettivamente di categorie a rischio di emarginazione sociale, e che le condizioni previste dagli orientamenti comunitari in materia di assunzione di lavoratori «che incontrano particolari difficoltà di inserimento o di reinserimento sul mercato del lavoro» sono soddisfatte.

(7) Fonte: Eurostat.

(8) Cfr. l'aiuto di Stato N 692/97 e C 49/98.

37. La Commissione attira tuttavia l'attenzione delle autorità italiane sul fatto che gli orientamenti in materia di aiuti all'occupazione sono in corso di revisione. Tale revisione degli orientamenti potrebbe portare la Commissione a proporre alle autorità italiane di adottare misure opportune relativamente ai regimi sinora approvati o che lo saranno alla luce della vigente disciplina.

Parte B: aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento

38. Poiché si tratta di aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento, questa parte del regime deve essere esaminata alla luce degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale⁽⁹⁾, dei criteri stabiliti dal regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese⁽¹⁰⁾, per il settore agricolo, dei criteri stabiliti negli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo⁽¹¹⁾ e, per il settore della pesca e dell'acquacoltura, dei criteri stabiliti nelle Linee direttive per l'esame degli aiuti nazionali nel settore della pesca e dell'acquacoltura⁽¹²⁾.

39. Al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi sul fatto che gli aiuti alla creazione di posti di lavoro previsti dal regime abbiano come unico oggetto i posti di lavoro connessi alla realizzazione di un investimento, ai sensi dei punti da 4.11 a 4.14 degli orientamenti relativi agli aiuti a finalità regionale e dell'articolo 2, lettera c), del regolamento (CE) n. 70/2001.
40. Al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi anche sul fatto che l'intensità degli aiuti del regime, che può essere calcolata rispetto al totale delle spese che figurano nella base tipo definita al punto 4.13 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale, rispetti i massimali regionali previsti dalla carta italiana degli aiuti a finalità regionale per il periodo 2000-2006 relativa alla regione Sicilia (35 % ESN + 15 % ESL per le PMI).
41. Inoltre, la Commissione ha dei dubbi, al momento attuale, sul fatto che siano rispettate le regole di cumulo previste dai punti 4.18-4.21 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e dall'articolo 8 del regolamento (CE) n. 70/2001.

42. Al momento attuale la Commissione non è ancora in grado di determinare se il principio della necessità dell'aiuto, di cui al punto 4.2 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e all'articolo 7 del regolamento (CE) n. 70/2001, sia rispettato.

43. Inoltre, la Commissione non ha elementi, al momento attuale, per valutare se gli aiuti agli investimenti sono compatibili, per il settore agricolo, con i punti 4.1 e 4.2 degli orientamenti comunitari per gli aiuti di Stato nel settore agricolo e, per il settore della pesca e dell'acquacoltura, con i criteri stabiliti nelle linee direttive per l'esame degli aiuti nazionali nel settore della pesca e dell'acquacoltura.

44. Infine, al momento attuale, la Commissione ha dei dubbi sul fatto che, al fine di garantire che gli investimenti produttivi sovvenzionati siano realizzabili e sani, l'apporto del beneficiario destinato al loro finanziamento raggiunga almeno il 25 %, ai sensi del punto 4.2 degli orientamenti in materia di aiuti a finalità regionale e dell'articolo 4.3 del regolamento (CE) n. 70/2001.

IV. Conclusioni

45. Tenuto conto di quanto precede, la Commissione:

— ha deciso di considerare la parte A del regime, relativa ad aiuti alla creazione di posti di lavoro non connessi a un investimento, compatibile con il trattato CE,

— invita l'Italia, nell'ambito del procedimento di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, a presentare le proprie osservazioni e a fornire qualsiasi informazione utile per la valutazione della parte B del regime, relativa ad aiuti alla creazione di posti di lavoro connessi a un investimento, entro un mese dalla data di ricezione della presente. Invita inoltre le autorità del Suo paese a trasmettere immediatamente una copia di questa lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto.

46. La Commissione desidera richiamare all'attenzione dell'Italia che l'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE ha effetto sospensivo e che, in forza dell'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, essa può imporre allo Stato membro interessato di recuperare ogni aiuto illegale dal beneficiario."

⁽⁹⁾ GU C 74 del 10.3.1998.

⁽¹⁰⁾ GU L 10 del 13.1.2001.

⁽¹¹⁾ GU C 28 dell'1.2.2000.

⁽¹²⁾ GU C 19 del 20.1.2001.

STATLIGT STÖD – ITALIEN

**Stöd C 52/2002 (ex N 833/2001) – provinslag nr 6/99 ”Särskilda åtgärder för transportsektorn”
(provinsen Trento)**

Uppmaning att inkomma med synpunkter enligt artikel 88.2 i EG-fördraget

(2002/C 242/03)

(Text av betydelse för EES)

Genom den skrivelse, daterad den 24 juli 2002, som återges på det giltiga språket på de sidor som följer på denna sammanfattning, underrättade kommissionen Italien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 88.2 i EG-fördraget avseende ovannämnda stöd.

Berörda parter kan inom en månad från dagen för offentliggörandet av denna sammanfattning och den därpå följande skrivelsen inkomma med sina synpunkter på det stöd avseende vilket kommissionen inleder förfarandet. Synpunkterna skall sändas till följande adress:

Europeiska kommissionen
Generaldirektoratet för energi och transport
Direktorat A
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 296 41 04

Synpunkterna kommer att meddelas Italien. Den tredje part som inkommer med synpunkter kan skriftligen begära konfidentiell behandling av sin identitet, med angivande av skäl för begäran.

SAMMANFATTNING**1. Förfarande**

Den 3 maj 2000 beslutade kommissionen att inte göra några invändningar mot provinslag nr 6 av den 13 december 1999 (statligt stöd N 42/2000). Genom en skrivelse av den 27 november 2001 som registrerades av generalsekretariatet den 3 december 2001 underrättade de italienska myndigheterna, i enlighet med artikel 88.3 i EG-fördraget, kommissionen om de särskilda åtgärder inom transportsektorn som antagits enligt denna lag. Anmälan registrerades av Europeiska kommissionens generalsekretariat som ärende nr N 833/01.

Eftersom anmälan var ofullständig begärde kommissionen ytterligare information genom skrivelsen D(02) 1665 av den 1 februari 2002. Ett svar på denna skrivelse inkom i en skrivelse som registrerades den 5 april 2002 (GD TREN A/56228).

Det anordnades ett möte mellan företrädare för kommissionen och för provinsen Trento den 11 mars 2002. Den sista skrivelsen från kommissionen skickades till de italienska myndigheterna den 12 april 2002. Svaret på denna begäran inkom genom en skrivelse av den 17 maj 2002, som registrerades den 28 maj 2002 (SG A/5459). Den 30 maj 2002 ägde ytterligare ett möte rum mellan företrädare för kommissionen och för provinsen Trento.

2. Beskrivning av stödåtgärden

Åtgärden är avsedd att främja att godstrafiken flyttas över från vägtransporter till alternativa transportslag, genom stöd till

järnvägstransporter eller andra transportslag. Ett annat syfte är att minska vägtransporternas miljökonsekvenser genom att stödja inköp av transportmedel som är utrustade med teknik som reducerar miljöföroringarna och som mer än väl uppfyller ekologiska minimikrav. Slutligen vill man stödja etableringen av konsortier mellan företag i sektorn, eftersom detta är ett sätt att öka effektiviteten, stordriftsfördelarna och förvaltningskapaciteten på lokal nivå, som kännetecknas av en hög grad av uppsplittring bland operatörerna.

Genom åtgärden ges stöd till små och medelstora företag ⁽¹⁾ och konsortier som utför vägtransporter på tredje parters vägar och bedriver kombinerade transporter ⁽²⁾ eller järnvägs- och landtransporter med anknytning till kombinerade järnvägs-transporter eller gods- eller passagerartransporter.

Stödet utgörs av kapitalsubventioner för utbyte av fordon och anpassningar för att uppfylla högre miljöskydds krav. Dessutom beviljas investeringsstöd som endast är avsett för kombinerade transporter och investeringsstöd som särskilt är avsett för små och medelstora företag inom sektorn för gods- och passagerartransporter.

⁽¹⁾ Enligt definitionen i bilaga I till kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag.

⁽²⁾ Enligt definitionen i artikel 1 i rådets direktiv 92/106/EEG av den 7 december 1992 om gemensamma regler för vissa former av kombinerad transport av gods mellan medlemsstaterna (EGT L 368, 17.12.1992, s. 38).

3. Bedömning av stödet

Inom ramen för den förlagna åtgärden får de utvalda stödmottagarna statliga bidrag för kostnader för investeringar i utrustning för kombinerade transporter och vägfordon, medan andra företag i landet eller i andra medlemsstater som verkar på detta område inte får några bidrag för sin transportverksamhet. Genom åtgärden förbättras således konkurrens situationen för stödmottagarna i förhållande till andra operatörer som deltar i handeln mellan länder. Kommissionen noterar att marknaden inom den aktuella transportsektorn – kombinerade transporter och vägtransporter – är öppen enligt de tillämpliga bestämmelserna i fördraget eller gemenskapens sekundärlagstiftning⁽³⁾.

Mot bakgrund av ovanstående anser kommissionen att den anmälda stödåtgärden utgör stöd i den mening som avses i artikel 87.1 och att det således i princip inte är tillåtet, såvida det inte kan anses vara förenligt med den gemensamma marknaden på grundval av något av de undantag som fastställs i fördraget eller sekundärlagstiftningen.

Utvecklingen av verksamhet för att minska vägtrafiken till förmån för andra transportsätt är i överensstämmelse med det gemensamma intresset enligt artikel 87.3 c i fördraget⁽⁴⁾. Kommissionen anser därför att artikel 87.3 i fördraget är den korrekta rättsliga grunden för att analysera denna åtgärd.

I överensstämmelse med etablerad praxis anser kommissionen att statligt stöd för investeringar i omlastningsutrustning, stöd för investeringar i informationssystem och stöd för att förvärva intermodala lastningsenheter bör bedömas mot bakgrund av artikel 87.3 i EG-fördraget⁽⁵⁾.

Stöd för byggnader, anläggningar, maskiner och utrustning till små och medelstora företag som bedriver gods- och passagerar transporter kan anses vara förenligt med fördraget enligt artikel 4.5 i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag.

Investeringsstöd för motorfordon som kan transportera högst nio personer

Genom rådets förordning (EG) nr 12/98 av den 11 december 1997 om villkoren för att transportföretag skall få utföra na-

⁽³⁾ När det gäller kombinerad transport, se artiklarna 43 och 49 i fördraget samt rådets direktiv (EEG) 92/106 av den 7 december 1992 (EGT L 368, 17.12.1992, s. 38). När det gäller vägtransporter se rådets förordning (EEG) nr 12/98 av den 11 december 1997 (EGT L 4, 8.1.1998, s. 10), och rådets förordning (EEG) nr 3118/93 av den 22 juni 1993 (EGT L 279, 12.11.1993, s. 1).

⁽⁴⁾ Se kommissionens beslut av den 8 juli 1999, N 121/99 – Österrike (EGT C 245, 28.8.1999, s. 2) kommissionens beslut av den 4 maj 1999 – Italien (EGT L 227, 28.8.1999, s. 12) kommissionens beslut av den 9 december 1998, N 598/98 – Nederländerna (EGT C 29, 4.2.1999, s. 13) och kommissionens beslut av den 21 januari 1997, C 2/97 – Nederländerna (EGT C 93, 22.3.1997, s. 11).

⁽⁵⁾ Se kommissionens beslut av den 4 maj 1999, C 21/98 – Italien (EGT L 227, 28.8.1999, s. 12) kommissionens beslut av den 8 juli 1999, N 121/99 – Österrike (EGT C 245, 28.8.1999, s. 2) kommissionens beslut av den 26 oktober 1999, N 293/99 – Belgien (VIK) (EGT C 55, 26.2.2000, s. 11).

tionella persontransporter på väg i en annan medlemsstat än den där de är hemmahörande⁽⁶⁾ tillåts endast cabotageträfik för fordon som kan transportera mer än nio personer, föraren medräknad, och som är avsedda för detta ändamål⁽⁷⁾. Mot bakgrund av att det inte finns någon gemenskapslagstiftning för öppnande av denna marknad anser kommissionen därför att det aktuella investeringsstödet inte inbegriper statligt stöd i den mening som avses i artikel 87.1 i fördraget, eftersom åtgärden inte kommer att påverka handeln mellan medlemsstaterna. Dessutom är åtgärden begränsad till den aktuella provinsens territorium och angränsande provinser.

Investeringsstöd för järnvägsvagnar och nytt eller upprustat rullande material

Enligt artikel 4.5 i kommissionens förordning (EG) nr 70/2001 av den 12 januari 2001 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag⁽⁸⁾ tillåts stöd till små och medelstora företag för investeringar i järnvägsvagnar. Kommissionen är dock osäker på om den anmälda stödnivån på 25 % kan anses vara förenlig med bestämmelsen om maximala stödnivåer i artikel 4.2 (15 % för små företag och 7,5 % för medelstora företag).

SKRIVELSE

"Dopo aver esaminato le informazioni trasmesse dalle autorità italiane in merito al regime di aiuto in oggetto, la Commissione desidera informarLa di aver deciso di avviare il procedimento di cui all'articolo 83, paragrafo 2, del trattato CE nei confronti degli aiuti agli investimenti in carri ferroviari e in materiale rotabile nuovo o rigenerato di non sollevare alcuna obiezione nei confronti delle altre misure notificate.

I. Procedimento

1. Il 3 maggio 2000 la Commissione ha deciso di non sollevare alcuna obiezione nei confronti della Legge provinciale n. 6 del 13 dicembre 1999 (aiuto di Stato N 42/2000). Con lettera del 27 novembre 2001, protocollata dal Segretariato generale il 3 dicembre 2001, le autorità italiane hanno notificato alla Commissione, come previsto dall'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE, le «Disposizioni particolari per il settore del trasporto» contenenti la disciplina attuativa della predetta legge. La notificazione è stata protocollata dal Segretariato generale della Commissione con il n. N 833/01.

2. Poiché la notifica risultava incompleta, la Commissione ha chiesto ulteriori informazioni con lettera D(02) 1665 del 1º febbraio 2002. La risposta a questa lettera è pervenuta con lettera raccomandata del 5 aprile 2002, protocollata col numero DG TREN A/56228.

⁽⁶⁾ EGT L 4, 8.1.1998.

⁽⁷⁾ Kommissionens beslut N 733/2000 – Italien (Ligurien) "Regionala stödåtgärder för att förbättra taxitransporter". Kommissionens beslut N 237/99 – Italien (Piemonte) "Stödordning för att förbättra tjänster som kompletterar den lokala kollektivtrafiken".

⁽⁸⁾ EGT L 10, 13.1.2001, s. 33.

3. L'11 marzo 2002 si è svolta una riunione tra rappresentanti della Commissione e della Provincia autonoma di Trento. Una lettera che chiedeva un complemento di informazione è stata inviata dalla Commissione alle autorità italiane il 12 aprile 2002. La risposta è pervenuta con lettera del 17 maggio 2002, protocollata il 28 maggio 2002 (SG A/5459). Una seconda riunione tra rappresentanti della Commissione e della Provincia autonoma di Trento ha avuto luogo il 30 maggio 2002.

II. Descrizione dell'aiuto

2.1. Finalità

4. Il provvedimento è finalizzato ad incoraggiare il trasferimento del traffico delle merci verso vettori diversi da quelli stradali, sostenendo gli investimenti per il trasporto su rotaia o per sistemi alternativi al trasporto su ruota; un altro obiettivo è la riduzione dell'impatto ambientale del trasporto su ruota attraverso la concessione di contributi per l'acquisto di mezzi di trasporto dotati di tecnologie che riducono l'inquinamento ambientale e che superano gli standard ecologici obbligatori. Infine, un ulteriore obiettivo consiste nel fornire un sostegno alla formazione di consorzi fra imprese del settore, in quanto forme di aggregazione che aumentano l'efficienza, le economie di scala e le potenzialità gestionali in un contesto locale caratterizzato da un'alta polverizzazione degli operatori.

2.2. Beneficiari

5. Il progetto notificato eroga aiuti a piccole o medie imprese⁽⁹⁾ e a consorzi di piccole e medie imprese:
- operanti nel settore dell'autotrasporto per conto terzi che svolgono attività di trasporto intermodale⁽¹⁰⁾,
 - che effettuano attività connesse ai trasporti terrestri purché connesse al trasporto ferroviario intermodale o al trasporto di merci o di persone.
6. Le autorità italiane hanno confermato che del regime potranno beneficiare tutte le imprese dell'Unione europea operanti nella provincia di Trento.
7. Inoltre, il regime prevede che le grandi imprese possano beneficiare degli aiuti soltanto previa notifica e autorizzazione del singolo progetto di aiuto. La Commissione ritiene tuttavia che aiuti siffatti, erogati a grandi imprese, esulino dall'esame effettuato dalla Commissione del presente regime, notificato come N 833/01. La presente decisione si limiterà pertanto a valutare e ad esonerare gli aiuti previsti per le piccole e medie imprese e non pregiudica in alcun modo eventuali future notifiche di aiuti per le grandi imprese.

⁽⁹⁾ Ai sensi della definizione di cui all'allegato I del regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, sull'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato alle imprese di piccole e medie dimensioni (GU L 10 del 13.1.2001, pag. 33).

⁽¹⁰⁾ Ai sensi della definizione di cui all'articolo 1 della direttiva 92/106/CEE del Consiglio, del 7 dicembre 1992, sulla fissazione di norme comuni per taluni tipi di trasporto combinato e di merci fra gli Stati membri (GU L 368 del 17.12.1992, pag. 38).

2.3. Forma dell'aiuto

8. Verranno concesse sovvenzioni in conto capitale il cui versamento può avvenire in un'unica soluzione o in rate annuali. Il contributo è erogato dopo l'effettuazione delle spese. Tuttavia, per le domande di contributo di importo superiore ai 500 000 EUR, comprendenti investimenti immobiliari, è ammessa l'erogazione anticipata delle prime due rate di contributo, dopo l'atto di concessione. L'erogazione anticipata avviene previa presentazione di idonea garanzia per l'intero importo anticipato, aumentato annualmente del tasso legale di interesse.

2.4. Spese ammissibili ed intensità dell'aiuto

9. Sostituzione dei veicoli [articolo 3, paragrafo 1, lettera a), delle «Disposizioni particolari per il settore del trasporto»]; la sostituzione di veicoli immatricolati da almeno cinque anni con veicoli nuovi che consentano il raggiungimento di più elevati standard in tema di tutela dell'ambiente di quelli previsti dalla normativa nazionale e comunitaria in vigore. Sono quindi esclusi gli standard adottati ma non ancora entrati in vigore. Il versamento del contributo è subordinato alla prova che il veicolo oggetto di sostituzione sia stato rottamato oppure alienato a paesi non appartenenti all'area CEMT⁽¹¹⁾; verrà erogato un importo massimo pari al 40 % dei costi differenziali di investimento necessari per raggiungere i più elevati standard ambientali.

10. Adeguamento dei veicoli [articolo 3, paragrafo 1, lettera b)], finalizzato alla riduzione dell'inquinamento acustico o delle emissioni gassose allo scopo di realizzare standard più elevati in tema di tutela dell'ambiente di quelli previsti dalla normativa nazionale comunitaria in vigore; sarà erogato soltanto un importo massimo pari al 40 % dei sovraccosti di investimento sostenuti per conseguire una tutela ambientale di livello superiore a quello prescritto dalla vigente normativa.

11. Terreni [articolo 3, paragrafo 1, lettera c)]; per le piccole e medie imprese sono consentite intensità di aiuto fino a un massimo di 15 % per le piccole imprese e fino a un massimo di 7,5 % per le medie imprese.

Aiuti agli investimenti esclusivamente destinati al trasporto intermodale

12. Beni di investimento, software e hardware [articolo 3, paragrafo 2, lettera a)]; beni di investimento necessari per effettuare la movimentazione, la manipolazione e il trasporto di merci da vettori su ruote a vettori su rotaia. Il software e l'hardware devono essere esclusivamente utilizzati per realizzare le suddette attività di movimentazione, manipolazione e trasporto. L'intensità massima dell'aiuto può arrivare al 30 % dei costi ammissibili.

⁽¹¹⁾ CEMT/ECMT — Conferenza europea dei ministri dei Trasporti; organo intergovernativo istituito con un accordo sottoscritto a Bruxelles il 17 ottobre 1953. Attualmente, sono membri del CEMT i 15 Stati dell'Unione europea, nonché molti altri paesi dell'Europa centrale e orientale.

13. Casse mobili e containers, semirimorchi esclusivamente progettati per il trasporto combinato e ammodernamento dei semirimorchi per adattarli al trasporto intermodale [articolo 3, paragrafo 2, lettera c) e lettera d)]. Restano quindi esclusi gli aiuti per l'investimento in containers per il trasporto marittimo, che non sono espressamente progettati per il trasporto combinato. I contributi che possono essere concessi agli investimenti in attrezzature non devono superare il 40 % della differenza tra il costo di un'unità per il trasporto combinato e una corrispondente unità per il trasporto su strada. Sono pertanto esclusi gli aiuti all'investimento in containers marittimi (ISO serie 1) che non sono specificamente progettati per il trasporto combinato.
14. Interventi di ammodernamento di carri ferroviari destinati al trasporto intermodale [articolo 3, paragrafo 2, lettera f)], finalizzati a ridurre i costi di gestione mediante uno o più dei seguenti interventi: individuazione della posizione sul territorio dell'Unione europea, accoppiamento automatico, controllo e verifica automatica del sistema frenante e dei sistemi di rotolamento. Sono ammissibili solamente i costi di ammodernamento nella misura del 25 %.
15. Carri ferroviari e materiale rotabile nuovo o rigenerato [articolo 3, paragrafo 2, lettera e)]; l'intensità massima è pari al 25 % dei costi ammissibili sostenuti dalle piccole e medie imprese.

Aiuti agli investimenti specificamente finalizzati alle PMI che trasportano merci e persone

16. Fabbricati, impianti, macchinari e attrezzature (articolo 3, paragrafo 3); l'intensità dell'aiuto ammessa può essere al massimo del 15 % per le piccole imprese e del 7,5 % per le medie imprese. Sono escluse le attività di manutenzione ordinaria e straordinaria. Le attrezzature non comprendono i mezzi di trasporto né le attrezzature di trasporto.
17. Autoveicoli atti a trasportare fino a nove persone compreso il conducente per le imprese che esercitano l'attività di autotrasporto di persone (articolo 3, paragrafo 4). Si intende che il limite si riferisce alla capacità complessiva di trasporto dell'impresa e non al singolo veicolo in sua disponibilità. Devono essere soddisfatti i seguenti requisiti: utilizzo esclusivo dei veicoli e ambito di trasporto geograficamente circoscritto al territorio della provincia e a quello delle province confinanti; per considerare l'attività aziendale ristretta a tale ambito l'impresa non deve svolgere alcuna prestazione all'esterno dello stesso, anche se in eventualità del tutto occasionali o accidentali. L'intensità di aiuto consentita è pari al 15 % per le piccole imprese e al 7,5 % per le medie imprese.

2.5. Cumulabilità

18. La presentazione della domanda di contributo comporta il divieto di presentare altre domande di contributo per la medesima iniziativa, nonché l'obbligo di rinunciare ad altre domande eventualmente già presentate, salvo espresse e diverse indicazioni di altre leggi e nel rispetto delle regole comunitarie sul cumulo degli aiuti di Stato. La violazione di queste disposizioni comporta il diniego del contributo o

la revoca totale dei contributi già concessi, nonché la restituzione, da parte dell'impresa, di un importo pari a quattro volte quello erogato (articolo 12, paragrafo 7). Nell'ipotesi di cumulo di misure di aiuto diverse previste dal regime, il contributo non deve superare le percentuali massime valide per ciascuna misura.

2.6. Procedura e misure nell'ipotesi di mancata osservanza

19. Ai sensi dell'articolo 12, paragrafo 2, della Legge provinciale 13 dicembre 1999, n. 6 «Interventi della Provincia autonoma di Trento per il sostegno dell'economia e della nuova imprenditorialità»⁽¹²⁾, le domande relative agli aiuti previsti dalla legge sono esaminate secondo procedure di tipo automatico o valutativo.
20. La concessione dei contributi comporta l'obbligo di non alienare, cedere o comunque distogliere dalla loro destinazione i beni per i quali i contributi sono stati concessi per un periodo minimo di 3-5 anni (per i beni mobili) e di 10 anni (per i beni immobili). In caso di mancata osservanza degli obblighi suddetti i contributi vengono parzialmente o totalmente revocati (articolo 13 delle Disposizioni particolari).

2.7. Stanziamenti di bilancio e durata del regime di aiuto

21. Le disposizioni in oggetto entrerebbero in applicazione dalla data di autorizzazione del regime da parte della Commissione e fino al 31 dicembre 2006.
22. Non sono previsti stanziamenti di bilancio specificamente finalizzati al settore trasporti; gli importi corrispondenti vengono attinti ad un qualsiasi fondo per investimenti.

(in euro)					
Contributi una tantum	2002	2003	2004	2005	2006
Settore artigianale	300 000	300 000	300 000	300 000	300 000
Industria	400 000	400 000	400 000	400 000	400 000
Cooperative	100 000	100 000	100 000	100 000	100 000
Commercio	50 000	50 000	50 000	50 000	50 000
Totali	850 000				

Contributi pluriennali erogabili in più rate	2002	2003	2004	2005	2006
Settore artigianale	200 000	200 000	200 000	200 000	200 000
Industria	600 000	600 000	600 000	600 000	600 000
Cooperative	50 000	50 000	50 000	50 000	50 000
Commercio	25 000	25 000	25 000	25 000	25 000
Totali	875 000				

⁽¹²⁾ Provvedimento già autorizzato con decisione della Commissione del 3.5.2000, aiuto di Stato N 42/2000.

2.8. Fondamento giuridico

23. Legge provinciale 13 dicembre 1999, n. 6 e sua disciplina attuativa (progetto di regolamento «Disposizioni particolari per il settore del trasporto»).

III. Valutazione dell'aiuto

3.1. Esistenza dell'aiuto

24. Ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato CE, salvo deroghe contemplate dal trattato, sono incompatibili con il mercato comune, nella misura in cui incidano sugli scambi fra Stati membri, gli aiuti concessi da uno Stato membro che falsino o minaccino di falsare la concorrenza.

25. A norma del regime proposto, i beneficiari prescelti riceveranno contributi pubblici a fronte delle spese di investimento effettuate in attrezzature di trasporto combinato e veicoli stradali, mentre altre imprese, italiane o di altri Stati membri, anch'esse attive in tale settore, non ricevono tali contributi. Di conseguenza, il regime in oggetto rafforza la posizione concorrenziale dei beneficiari nei confronti di altre imprese operanti nel settore del trasporto fra Stati. La Commissione osserva che l'accesso al mercato dei trasporti in questione — trasporto combinato ed autotrasporto — è stato liberalizzato in forza delle pertinenti disposizioni del trattato e del diritto comunitario derivato⁽¹³⁾.

26. Ciò premesso, la Commissione ritiene che il regime notificato comporti una concessione di aiuti ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, cioè di aiuti vietati — in linea di principio — dalla normativa comunitaria, a meno che non vengano ritenuti compatibili con il mercato comune in virtù di una delle deroghe previste dal trattato o dal diritto comunitario derivato.

3.2. Esenzione del regime di aiuto

27. Il regime notificato ha il duplice scopo di incentivare il trasferimento del traffico delle merci verso vettori diversi da quelli stradali e quello di ridurre l'impatto ambientale del trasporto su strada. La Commissione ritiene che al regime notificato non possa applicarsi alcuna delle deroghe contemplate dall'articolo 87, paragrafo 2, del trattato CE. Né tale regime è destinato a promuovere la realizzazione di un importante progetto di comune interesse europeo o a porre rimedio ad un grave turbamento dell'economia di uno Stato membro ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera b), o a promuovere la cultura e la conservazione del patrimonio ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera d).

28. Inoltre, ai sensi dell'articolo 73 del trattato CE, sono considerati compatibili con il trattato gli aiuti richiesti dalle necessità del coordinamento dei trasporti. Anziché limitarsi alla semplice agevolazione dello sviluppo di un settore industriale, il concetto di coordinamento di cui all'articolo 73 si riferisce a un complesso di interventi programmati dallo Stato. Attualmente, alla luce degli sviluppi della libe-

ralizzazione in questo settore, la necessità di interventi finanziari dello Stato intesi a coordinare i trasporti terrestri risulta notevolmente ridotta.

29. L'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato stabilisce che possono considerarsi compatibili con il mercato comune:

«gli aiuti destinati ad agevolare lo sviluppo di talune attività o di talune regioni economiche, sempre che non alterino le condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse».

30. Lo sviluppo di attività finalizzate a trasferire il traffico dalla strada ad altri modi di trasporto è un'attività di interesse comune ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato⁽¹⁴⁾. Pertanto, la Commissione ritiene che l'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato costituisca il fondamento giuridico adeguato per valutare il regime notificato.

3.3. Applicazione dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c)

31. Per quanto attiene agli aiuti per la sostituzione dei veicoli immatricolati da almeno cinque anni con veicoli nuovi [articolo 3, paragrafo 1, lettera a)] delle «Disposizioni particolari per il settore del trasporto» la Commissione sottolinea il fatto che in settori caratterizzati da eccesso di capacità, come quello dell'autotrasporto di merci, in linea di principio non possono essere erogati aiuti per l'acquisto di unità di trasporto.

32. Tuttavia, è possibile concedere aiuti in connessione con l'acquisto di veicoli nuovi, qualora tale incentivo miri a conseguire gli obiettivi generali di tutela dell'ambiente e rappresenti una effettiva compensazione delle spese sostenute per conseguire standard tecnici più elevati di quelli prescritti dalla normativa nazionale o comunitaria.

33. Sotto questo profilo, va notato che l'aiuto previsto non supererà in alcun caso il massimale istituito dal punto 29 (30 %) e dal punto 35 (maggiorazione dell'aiuto di 10 punti percentuali per le PMI) della Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente⁽¹⁵⁾. Inoltre, l'articolo 3, paragrafo 1, lettera a) delle «Disposizioni particolari» — imponendo al beneficiario l'obbligo di rottamare o vendere i veicoli sostituiti a paesi non appartenenti all'area CEMT — detta una chiara norma di salvaguardia per impedire che capacità di trasporto dismesse ritornino sul mercato.

34. Per quanto attiene gli aiuti di cui all'articolo 3, paragrafo 1, lettera b) delle «Disposizioni particolari», per gli investimenti che consentono alle imprese di trasporto interessate di adeguare il proprio parco veicoli a standard ambientali più elevati di quelli imposti dalla normativa comunitaria nazionale, la Commissione osserva che il massimale di aiuto proposto (25 % della spesa di investimento documentata) è conforme a quanto previsto dal punto 29 della citata Disciplina comunitaria degli aiuti di Stato per la tutela dell'ambiente.

⁽¹³⁾ Per il trasporto combinato, cfr. articolo 43 e articolo 49 del trattato CE e direttiva 92/106/CEE del Consiglio, del 7 dicembre 1992 (GU L 368 del 17.12.1992, pag. 38), citata alla nota precedente. Per il trasporto stradale, cfr. regolamento (CE) n. 12/98 del Consiglio, dell'11 dicembre 1997 (GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 10) e regolamento (CEE) n. 3118/93 del Consiglio, del 22 giugno 1993 (GU L 279 del 12.11.1993, pag. 1).

⁽¹⁴⁾ GU C 37 del 3.2.2001, pag. 3.

35. Giova inoltre osservare che le spese che possono beneficiare degli aiuti agli investimenti di cui all'articolo 3, paragrafo 1, lettera a) e all'articolo 3, paragrafo 1, lettera b), devono essere limitate ai sovraccosti di investimento sostenuti per conseguire gli obiettivi ambientali.
36. L'articolo 4, paragrafo 5 del regolamento (CE) n. 70/2001 della Commissione, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese⁽¹⁶⁾ stabilisce che sono ammissibili aiuti agli investimenti in terreni, edifici, impianti e macchinari. Pertanto, l'aiuto notificato ai fini dell'acquisizione di terreni per le PMI può essere ritenuto compatibile con il trattato poiché il previsto livello della sovvenzione è compatibile con quanto dispone l'articolo 4, paragrafo 2, del regolamento. Inoltre, il regime di aiuto notificato rispetta anche le disposizioni degli articoli 7 e 8 del citato regolamento.

Aiuti agli investimenti esclusivamente finalizzati al trasporto combinato

37. Da tempo la Comunità persegue una politica mirante a realizzare un sistema equilibrato di trasporto intermodale: parte integrante di questa politica sono gli interventi diretti a migliorare la competitività del trasporto combinato rispetto al trasporto stradale. Per la Comunità europea la finalità essenziale della politica del trasporto combinato consiste nel trasferire il traffico dalla strada verso altri modi di trasporto. Strumenti comunitari come la direttiva 92/106/CEE del Consiglio mirano a incoraggiare lo sviluppo del trasporto combinato. Anche il recente Libro bianco sulla politica dei trasporti⁽¹⁷⁾ incoraggia l'uso del trasporto su rotaia e di altri modi di trasporto ecocompatibili al fine di creare alternative competitive all'autotrasporto. Lo sviluppo del trasporto combinato è pertanto nell'interesse della Comunità, conformemente all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
38. In sintonia con la sua prassi consolidata, la Commissione ritiene che gli aiuti di Stato relativi ad investimenti in attrezzature per la movimentazione del carico, gli aiuti per gli investimenti in sistemi ed apparecchiature informatiche e gli aiuti per l'acquisto di unità di carico per il trasporto intermodale debbano essere valutate alla luce dell'articolo 87, paragrafo 3, del trattato CE⁽¹⁸⁾.
39. Le attrezzature per la movimentazione sono essenziali ai fini del buon funzionamento della catena del trasporto combinato. Infatti, il 30% dei costi della rete del trasporto intermodale rispondono ai costi derivanti dalle operazioni di movimentazione dei carichi. Pertanto, gli aiuti di Stato per le attrezzature di movimentazione contribuiscono a ridurre i costi del sistema del trasporto combinato e, quindi, migliorano la sua competitività nei confronti del trasporto su strada. L'intensità dell'aiuto che il regime notificato prevede per gli investimenti in questo tipo di at-

trezzature va considerato in linea con la prassi della Commissione in questo settore⁽¹⁹⁾.

40. Per questi motivi, la Commissione ritiene che l'aiuto per l'acquisto di attrezzature di movimentazione previsto dal regime in oggetto contribuisca allo sviluppo del settore delle attività di trasporto combinato e non incida sulle condizioni degli scambi in misura contraria all'interesse comune. Tale aiuto beneficia pertanto della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato⁽²⁰⁾.
41. Per quanto attiene gli investimenti in software e hardware, i sistemi di comunicazione e di informazione elettronica sono di importanza essenziale per il successo del trasporto combinato. Un autotrasportatore può seguire facilmente, tramite il conducente dell'autotreno e il suo telefono cellulare, lo svolgimento di una operazione di trasporto stradale in tutta l'Europa. Una operazione equivalente di trasporto combinato dovrebbe poter seguire il container e, eventualmente, il carro ferroviario. Attraverso l'uso dell'elettronica nelle comunicazioni nella catena del trasporto combinato, l'efficienza e l'affidabilità del trasporto combinato può essere notevolmente incrementata, rendendolo più attrattivo rispetto al trasporto stradale. Pertanto, gli aiuti agli investimenti per i sistemi di informazione nei terminali di trasporto combinato sono una misura di interesse comune.
42. Inoltre, il regime in oggetto prevede che i sistemi informatici che ricevono un contributo devono essere esclusivamente utilizzati nell'ambito del trasporto combinato per essere agevolabili e stabiliscono un'intensità massima di aiuto del 30 %, che è proporzionata alla maggiore spesa necessaria per questi investimenti. Di conseguenza, la Commissione ritiene che questo tipo di contributo possieda i requisiti per beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
43. Per quanto riguarda gli aiuti agli investimenti in unità di carico intermodali ai sensi dell'articolo 3, paragrafo 2, lettere c) e d), delle «Disposizioni particolari», la Commissione ritiene che questo tipo di aiuto possieda i requisiti per beneficiare della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c) del trattato. Come la Commissione ha già indicato nelle sue decisioni relative agli aiuti N 79/97, C 21/98 e N 508/99⁽²¹⁾, gli aiuti agli investimenti in unità per il trasporto combinato possono essere ammessi a determinate condizioni, che nel caso qui in esame risultano soddisfatte. Il regime notificato prevede infatti che vengano sovvenzionati esclusivamente gli investimenti in unità per il trasporto combinato e non i normali container per il

⁽¹⁹⁾ Decisioni della Commissione: 9 dicembre 1998, N 598/98 — Paesi Bassi (GU C 29 del 4.2.1999, pag. 13); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2; 4 maggio 1999 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 21 dicembre 2000, N 508/99 — Italia — provincia di Bolzano-Alto Adige — Legge 4/97 (GU C 71 del 3.3.2001, pag. 21).

⁽²⁰⁾ Decisioni della Commissione: 9 dicembre 1998, N 598/98 — Paesi Bassi (GU C 29 del 4.2.1999, pag. 13); 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); 26 ottobre 1999, N 293/99 — Belgio (VIK) (GU C 55 del 26.2.2000, pag. 11).

⁽²¹⁾ Decisioni della Commissione nei casi: 22 ottobre 1997, N 79/97 — Paesi Bassi (GU C 377 del 12.12.1997, pag. 3); 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 21 dicembre 2000, N 508/99 — Italia — provincia di Bolzano-Alto Adige — Legge 4/97.

⁽¹⁶⁾ GU L 10 del 13.1.2001, pag. 33.

⁽¹⁷⁾ Libro bianco «La politica europea dei trasporti fino al 2010: il momento delle scelte», doc. COM(2001) 370.

⁽¹⁸⁾ Decisioni della Commissione: 4 maggio 1999, C 21/98 — Italia (GU L 227 del 28.8.1999, pag. 12); 8 luglio 1999, N 121/99 — Austria (GU C 245 del 28.8.1999, pag. 2); 26 ottobre 1999, N 293/99 — Belgio (VIK) (GU C 55 del 26.2.2000, pag. 11).

trasporto marittimo, che vengono per la maggior parte utilizzati in attività che non possono definirsi trasporto combinato. L'erogazione di sovvenzioni in eccesso e l'abuso delle sovvenzioni sono esclusi, poiché anche con l'ausilio della sovvenzione, un'unità per il trasporto combinato non risulterà meno costosa di una corrispondente unità per il trasporto su strada.

44. Dato che le unità per il trasporto intermodale sono di regola dal 30 al 50% più costose delle corrispondenti unità per l'autotrasporto, la Commissione può considerare l'intensità dell'aiuto istituita dal regime un contributo allo sviluppo del settore del trasporto combinato il quale, grazie alle disposizioni di salvaguardia che tale regime prevede, non incide sulle condizioni degli scambi in misura contraria al comune interesse. Pertanto, questo tipo di contributi beneficia della deroga di cui all'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato.
45. Anche l'ammodernamento dei carri ferroviari destinati al trasporto combinato allo scopo di ridurre i costi di gestione è considerata una misura che contribuisce allo sviluppo delle attività di trasporto combinato ed è pertanto nell'interesse della politica dei trasporti della Comunità. In questo senso, la proposta di regolamento del Parlamento europeo e del Consiglio sulla concessione di contributi finanziari comunitari per migliorare le prestazioni ambientali del sistema di trasporto merci⁽²²⁾, propone, nell'ambito del nuovo programma «Marco Polo» delle «azioni comuni di apprendimento». In generale queste azioni hanno lo scopo di raggiungere, nel settore dei trasporti, il livello di cooperazione necessario per ottimizzare metodi e procedure di lavoro, al fine di migliorare le prestazioni ambientali del settore stesso. La intensità di aiuto prevista dal regime può anch'essa considerarsi conforme alla prassi attuale della Commissione.

Aiuti agli investimenti specificamente finalizzati alle PMI che trasportano merci e persone

46. Aiuti per edifici, impianti, macchinari ed attrezzature. L'articolo 4, paragrafo 5, del citato regolamento (CE) n. 70/2001, del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese ritiene ammissibili gli aiuti agli investimenti in terreni, edifici, impianti e macchinari. La intensità dell'aiuto notificato (15 % e 7,5 % rispettivamente per le piccole e medie imprese) è anch'essa conforme all'articolo 4, paragrafo 2, dello stesso regolamento. Risultano altresì osservate le disposizioni di cui agli articoli 7 e 8 dello stesso regolamento. Di conseguenza, la misura di aiuto notificata può considerarsi compatibile con il trattato.
47. Aiuti agli investimenti in autoveicoli atti a trasportare fino a nove persone. Il regolamento (CE) n. 12/98 del Consiglio, dell'11 dicembre 1997, che stabilisce le condizioni per l'ammissione dei vettori non residenti ai trasporti na-

zionali su strada di persone in uno Stato membro⁽²³⁾ autorizza esclusivamente il trasporto di cabotaggio effettuato con «veicoli» atti a trasportare più di nove persone, conducente compreso e destinati a tale scopo⁽²⁴⁾. Pertanto, con riguardo alla sovvenzione concessa a questo tipo di investimenti, e in assenza di una normativa comunitaria che liberalizzi tale mercato, la Commissione ritiene che non esista alcun aiuto di Stato ai sensi dell'articolo 87, paragrafo 1, del trattato, poiché tale aiuto non incide sugli scambi tra Stati membri. Inoltre, l'ambito in cui tale aiuto è erogato è geograficamente limitato al territorio della provincia.

Aiuti all'investimento in carri ferroviari e materiale rotabile nuovo o rigenerato

48. L'articolo 4, paragrafo 5, del richiamato regolamento (CE) n. 70/2001, della Commissione del 12 gennaio 2001, relativo all'applicazione degli articoli 87 e 88 del trattato CE agli aiuti di Stato a favore delle piccole e medie imprese⁽²⁵⁾ ammette gli aiuti agli investimenti effettuati dalle piccole e medie imprese in «materiale rotabile ferroviario». Tuttavia, la Commissione dubita che l'intensità dell'aiuto notificato (25 %) possa ritenersi compatibile con l'intensità massima dell'aiuto stabilita dall'articolo 4, paragrafo 2, dello stesso regolamento (rispettivamente il 15 % per le piccole imprese e il 7,5 % per le medie imprese).

IV. Decisione

Alla luce delle considerazioni che precedono, la Commissione decide:

- di intimare all'Italia, conformemente alla procedura di cui all'articolo 88, paragrafo 2, del trattato CE, di presentare le proprie osservazioni entro un mese dalla data di ricezione della presente lettera e di fornire tutte le informazioni utili per procedere ad una valutazione dell'aiuto agli investimenti in carri ferroviari e in materiale rotabile nuovo o rigenerato,
- di considerare il resto delle misure di aiuto notificate compatibili con il trattato in virtù delle disposizioni dell'articolo 87, paragrafo 3, lettera c), del trattato CE e di non sollevare alcuna obiezione nei loro confronti.

La Commissione invita le autorità italiane ad inviare senza indugio una copia della presente lettera ai potenziali beneficiari dell'aiuto in questione.

La Commissione desidera ricordare all'Italia l'effetto sospensivo dell'articolo 88, paragrafo 3, del trattato CE e si prega di richiamare la Sua attenzione sull'articolo 14 del regolamento (CE) n. 659/1999 del Consiglio, che prevede che tutti gli aiuti illegittimamente concessi possano essere recuperati presso il beneficiario.

⁽²³⁾ GU L 4 dell'8.1.1998, pag. 10.

⁽²⁴⁾ Decisione della Commissione N 733/2000 — Italia (Liguria) «Interventi regionali per la riqualificazione del servizio di trasporto pubblico a mezzo taxi» e decisione della Commissione N 237/99 — Italia (Piemonte) «Regime di sovvenzioni per il miglioramento dei servizi complementari al trasporto pubblico locale».

⁽²⁵⁾ Regolamento citato alla nota 8.

Tillstånd till statligt stöd enligt artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget

Fall i vilka kommissionen inte gör några invändningar

(2002/C 242/04)

Datum för antagande av beslutet: 6.9.2002

Medlemsstat: Italien (provinsen Trento)

Stöd nr: N 229/02

Benämning: Lag 17/1998: Stöd till bergsjordbrukare (ändring)

Syfte: Skogsbruksstöd och offentliga arbeten som inte betraktas som statligt stöd enligt artikel 87.1

Rättslig grund: Legge provinciale 23 novembre 1998, n. 17 «Disposizioni urgenti per lo sviluppo delle zone montane e disposizioni urgenti in materia di agricoltura»

Budget: Ej fastställd

Stödnivå eller stödbeopp: För skogsbruksåtgärder: 50 % av förvärv av mark och 100 % av lagliga/administrativa kostnader för omarrondering

Varaktighet: Ej fastställd

Övriga upplysningar: Artikel 7 i lag nr 17/98 betraktas inte som statligt stöd enligt artikel 87.1 i EG-fördraget

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 6.9.2002

Medlemsstat: Frankrike

Stöd nr: N 242/02

Benämning: Stöd till finansiering av investeringar i vinodlingsdestillerier vad gäller alkoholmätare

Syfte: Att bättre kontrollera produktionen av vinalkohol

Budget: 1 miljon euro

Stödnivå eller stödbeopp: Varierande

Varaktighet: Ej fastställd

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 6.9.2002

Medlemsstat: Förenade kungariket

Stöd nr: N 327/02

Benämning: Nordirlands kvalitetsinitiativ för nötkött

Syfte: Planen skall öka förståelsen för moderna uppfödningsmetoder inom jordbruket i Nordirland och förbättra kvaliteten på avelsdjur

Rättslig grund: Administrative scheme, in accordance with the Northern Ireland Appropriation Order 2002

Budget: 2 miljoner pund sterling per år

Stödnivå eller stödbeopp: Varierande

Varaktighet: Från 2002/2003 till 2006/2007

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Datum för antagande av beslutet: 6.9.2002

Medlemsstat: Förenade kungariket

Stöd nr: N 393/02

Benämning: Affärsrådgivning till jordbrukare som berörts av förbudet mot att svin utfodras med matrester

Syfte: Syftet med detta system är att ge gratis affärsrådgivning till jordbrukare som berörts av förbudet mot att svin utfodras med matrester

Rättslig grund: Non-statutory initiative under the Animals By-products (Amendment) (England) Order 2001

Budget: 104 000 pund sterling

Stödnivå eller stödbeopp: Upp till 100 %

Varaktighet: Ett år

Giltiga språkversioner av beslutstexten, med undantag av konfidentiella uppgifter, finns på följande Internetadress:

http://europa.eu.int/comm/secretariat_general/sgb/state_aids

Tillkännagivande om inledande av en partiell interimsöversyn av antidumpningsåtgärder som tillämpas på import av vissa kornorienterade elektroplatår med ursprung i Ryssland

(2002/C 242/05)

Kommissionen har mottagit en begäran om en partiell interimsöversyn enligt artikel 11.3 i kommissionens beslut nr 2277/96/EKSG⁽¹⁾ (nedan kallat grundbeslutet), senast ändrat genom beslut nr 435/2001/EKSG⁽²⁾, vilken enligt artikel 1.3 i rådets förordning (EG) nr 963/2002⁽³⁾ kommer att prövas i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96⁽⁴⁾ (nedan kallad grundförordningen), senast ändrad genom rådets förordning (EG) nr 2238/2000⁽⁵⁾.

1. Begäran om översyn

Begäran ingavs av den ryska exportören Novolipetsk Iron and Steel Corp. (NLMK) (nedan kallad den sökande).

Begäran gäller för den sökandes del endast undersökningen av dumpning.

2. Produkt

Den produkt som berörs är kornorienterade, kallvalsade platår och band av kisellegater elektrostål med en bredd av mer än 500 mm med ursprung i Ryssland (nedan kallad den berörda produkten), som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7225 11 00 och 7226 11 10. Dessa KN-nummer nämns endast upplysningsvis.

3. Gällande åtgärder

Den åtgärd som för närvarande är i kraft är en slutgiltig antidumpningstull som genom kommissionens beslut nr 303/96/EKSG⁽⁶⁾ införts på import av vissa **kornorienterade elektroplatår** med ursprung i Ryssland. Åtaganden i samband med detta godtogs genom samma beslut av kommissionen. Under 2001 har dessutom en översyn vid giltighetstidens utgång och en interimsöversyn⁽⁷⁾ inletts och man väntar fortfarande på resultaten av dessa.

4. Grund för översynen

Den sökandes begäran innehåller tillräckliga bevis för att den fortsatta tillämpningen av åtgärden på dess nuvarande nivå inte längre är nödvändig för att motverka dumpning. I motsats till vad som framkom vid den ursprungliga undersökningen har den sökande framlagt tillräcklig bevisning som visar att han uppfyller villkoren för att ges status som ett företag som är verksamt under marknadsmässiga förhållanden (nedan kallat marknadsekonomisk status). Den sökande har dessutom lagt fram en väl underbyggd dumpningsberäkning som grundar sig på en jämförelse av normalvärdet och ett exportpris för hans egna exporttransaktioner. På grundval av en jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset förefaller dumpningsmarginalen vara betydligt lägre än nivån på den nuvarande landsomfattande åtgärden.

⁽¹⁾ EGT L 308, 29.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EGT L 63, 3.3.2001, s. 14.

⁽³⁾ EGT L 149, 7.6.2002, s. 3.

⁽⁴⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 257, 11.10.2000, s. 2.

⁽⁶⁾ EGT L 42, 20.2.1996, s. 7.

⁽⁷⁾ Tillkännagivandet om inledande offentliggjordes i EGT C 53, 20.2.2001, s. 13.

5. Förfarande för fastställande av dumpning

Kommissionen har efter samråd med rådgivande kommittén fastslagit att bevisningen är tillräcklig för att motivera att en partiell interimsöversyn inleds och har därför inletts en översyn enligt artikel 11.3 i grundförordningen.

Undersökningen kommer att inriktas på en bedömning av huruvida de gällande åtgärderna skall fortsätta, upphävas eller ändras i fråga om den enda sökanden.

a) Frågeformulär

För att kommissionen skall få de uppgifter som den anser nödvändiga för sin undersökning kommer frågeformulär att sändas till den sökande och myndigheterna i det berörda exportlandet. Dessa uppgifter och denna bevisning skall ha inkommit till kommissionen inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a i detta tillkännagivande.

b) Insamling av uppgifter; utfrågningar

Berörda parter uppmanas att framföra sina synpunkter och att lämna uppgifter utöver svaren på frågeformulären samt att framlägga bevisning till stöd för dessa. Uppgifterna och bevisningen skall ha inkommit till kommissionen inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a i detta tillkännagivande.

Kommissionen kan höra berörda parter, om de lämnar en begäran om detta och visar att det finns särskilda skäl att höra dem. Denna begäran måste lämnas inom den tidsfrist som anges i punkt 6 a ii i detta tillkännagivande.

c) Val av tredje land med marknadsekonomi

Om det krävs uppgifter från ett jämförbart land i syfte att fastställa normalvärdet för Ryssland planerar kommissionen att använda Brasilien som ett lämpligt land med marknadsekonomi. Berörda parter uppmanas att lämna synpunkter på lämpligheten av detta val inom den särskilda tidsfrist som anges i punkt 6 b i detta tillkännagivande.

d) Marknadsekonomisk status

Om den sökande hävdar och lägger fram tillräcklig bevisning för att företaget är verksamt under marknadsmässiga förhållanden, dvs. uppfyller de kriterier som anges i artikel 2.7 c i grundförordningen, kommer normalvärdet att fastställas i enlighet med artikel 2.7 b i grundförordningen. Kommissionen kommer att sända ett ansökningsformulär till den sökande och till de ryska myndigheterna. Om den sökande avser att inge en väl underbyggd ansökan måste han göra detta inom den särskilda tidsfrist som anges i punkt 6 c i detta tillkännagivande.

6. Tidsfrister

a) Allmänna tidsfrister

i) För att ge sig till känna eller lämna in besvarade frågeformulär eller andra uppgifter

Om alla berörda parters uppgifter skall kunna beaktas vid undersökningen måste parterna, om inget annat anges, ge sig till känna genom att kontakta kommissionen och lämna sina synpunkter, svar på frågeformuläret enligt punkt 5 a samt eventuella andra uppgifter inom 40 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

ii) För att begära att bli hörd

Alla berörda parter kan också inom samma tidsfrist på 40 dagar begära att bli hörd av kommissionen.

b) Särskild tidsfrist för valet av tredje land med marknadsekonomi

Parter i undersökningen som så önskar kan lämna synpunkter på lämpligheten av att Brasilien, i enlighet med vad som framgår av punkt 5 c i detta tillkännagivande, väljs som lämpligt jämförbart land. Dessa synpunkter måste vara kommissionen tillhanda inom tio dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

c) Särskild tidsfrist för inlämning av ansökan om marknadsekonomisk status

En väl underbyggd ansökan om marknadsekonomisk status, i enlighet med vad som nämns i punkt 5 d i detta tillkän-

nagivande, måste vara kommissionen tillhanda inom 21 dagar efter det att detta tillkännagivande har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

7. Skriftliga inlagor, svar på frågeformulär och korrespondens

Alla inlagor eller framställningar från de berörda parterna måste inges skriftligen (inte i elektroniskt format, såvida inte annat anges) och innehålla uppgift om den berörda partens namn, adress, e-postadress, telefonnummer samt fax- eller tel-exnummer.

Kommissionen kan kontaktas på följande adress:

Europeiska gemenskapernas kommission
Generaldirektorat för handel
Direktorat B
J-79 5/16
B-1049 Bryssel
Fax (32-2) 295 65 05
Telex COMEU B 21877

8. Bristande samarbete

Om en berörd part vägrar att ge tillgång till eller underläter att lämna nödvändiga uppgifter inom utsatt tid eller i betydande mån hindrar undersökningen, kan enligt artikel 18 i grundförordningen positiva eller negativa avgöranden träffas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande upplysningar skall dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Kommissionens meddelande inom ramen för genomförandet av rådets direktiv 2002/40/EG

(2002/C 242/06)

(Text av betydelse för EES)

Offentliggörande av titlar och referenser på harmoniserade standarder inom ramen för direktivet

OEN (1)	Standardens referens och titel	Referensdokument	Den ersatta standardens referens	Senaste datum för användning av den ersatta standarden Anmärkning 1
Cenelec	EN 50304:2001 Elektriska hushållsapparater – Mätning för bestämning av energieffektivitet hos ugnar		Inga	—

(1) OEN: Europeiska standardiseringssorganet.

— CEN: rue de Stassart/Stassartstraat 36, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 550 08 11, fax (32-2) 550 08 19 (www.cenorm.be).

— Cenelec: rue de Stassart/Stassartstraat 35, B-1050 Bryssel, tfn (32-2) 519 68 71, fax (32-2) 519 69 19 (www.cenelec.org).

— ETSI: 650, route des Lucioles, F-06921 Sophia Antipolis Cedex, tfn (33-4) 92 94 42 00, fax (33-4) 93 65 47 16 (www.etsi.org).

Anmärkning 1: Allmänt gäller att det datum då standarden inte längre skall användas är det datum för dess upphävande (dow) som angivits av den europeiska standardiseringssorganisationen. Användare av dessa standarder uppmärksammars på det faktum att det i vissa undantagsfall kan förhålla sig annorlunda.

Meddelande om att vissa antidumpningsåtgärder upphör att gälla

(2002/C 242/07)

Sedan kommissionen offentliggjort ett tillkännagivande om att åtgärdernas giltighetstid snart kommer att löpa ut (¹) och inte mottagit någon begäran om översyn till följd av detta, tillkännager kommissionen härmed att de nedanstående antidumpningsåtgärderna snart kommer att upphöra att gälla.

Detta meddelande offentliggörs i enlighet med artikel 11.2 i rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (²).

Den partiella interimsöversyn som inleddes (³) i enlighet med artikel 11.3 i rådets förordning (EG) nr 384/96 i syfte att undersöka lämpligheten hos de åtgärder som är i kraft avseende importerade varor som har skadats före övergång till fri omsättning, skall avslutas.

Produkt	Ursprungs- eller exportland/länder	Åtgärd	Hänvisning	Utgångsdatum
Konsgjord korund	Folkrepubliken Kina	Tull	Rådets förordning (EG) nr 1951/97 (EGT L 276, 9.10.1997)	10.10.2002

(¹) EGT C 10, 12.1.2002, s. 2.

(²) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1, senast ändrad genom förordning (EG) nr 2238/2000 (EGT L 257, 11.10.2000, s. 2).

(³) EGT C 140, 13.6.2002, s. 10.

EUROPEISKA YRKESUTBILDNINGSSSTIFTELSEN

Europeiska yrkesutbildningsstiftelsen antar en kodex för god förvaltningssed

(2002/C 242/08)

Stiftelsen har antagit en kodex för god förvaltningssed som avser dess kontakter med allmänheten. Denna kodex finns i sin helhet på följande adress:

<http://www.etf.eu.int>

II

(Förberedande rättsakter med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

Konungariket Belgiens initiativ inför antagandet av rådets beslut om inrättande av ett europeiskt nätverk av nationella kontaktpunkter för reparativ rättvisa

(2002/C 242/09)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 34.2c i detta,

med beaktande av Konungariket Belgiens initiativ,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

- (1) I rekommendation nr R(85) 11 från Europarådets ministerråd om brottsförfatningsställningen i det straffrättsliga och straffprocessuella förvarandet av den 28 juni 1985 rekommenderas medlemsstaternas regeringar att undersöka möjliga fördelar med olika former av medling.
- (2) I Förenta nationernas deklaration om grundläggande juridiska rättigheter för brottsförfatningar och offer för maktkorruptionen från den 29 november 1985 uppmanas till användning i tillämpliga fall av informella mekanismer för lösande av tvister, inbegripet medling, skiljedom och sedvanerätt eller inhemska bruk för att underlätta förlikning och upprättelse för brottsförfatningar.
- (3) I rekommendation nr R(87) 21 från Europarådets ministerråd om hjälp till brottsförfatningar och skydd mot att personer faller offer för brott rekommenderas medlemsstaternas regeringar att verka för experiment, på nationell eller lokal grundval, med medling mellan förförfatningar och brottsförfatningar samt att utvärdera resultaten med särskilt avseende på vilken mån brottsförfatningens intressen tillgodoses.
- (4) I Förenta nationernas minimiregler från 1990 för ickefrihetsberövande åtgärder betonas vikten av ett större engagemang från samhällets sida i straffrättskipningen och behovet att hos förförfatnarna uppväcka en känsla av ansvar mot brottsförfatnaren och mot samhället i stort.
- (5) I rekommendation nr R(92) 16 från Europarådets ministerråd om europeiska regler för samhällssanktioner och samhällsåtgärder som verkställs i gemenskapen anses

dessa som en betydelsefull metod att bekämpa brottslighet och undgå negativa verkningar av frihetsberövande.

- (6) I punkt 19 i handlingsplanen från Wien förklaras att "[...] procedurregler bör vara såpass väl samordnade att mänskor inte behöver befara att få olika behandling beroende på vilken jurisdiktion som är behörig."
- (7) I resolution 1999/26 av den 28 juli 1999 från Förenta nationernas ekonomiska och sociala råd om utveckling och genomförande av åtgärder för medling och reparativ rättvisa i straffrätten uppmanas stater, internationella organisationer och andra enheter att utbyta information och erfarenheter om medling och reparativ rättvisa.
- (8) I kommissionens meddelande till Europaparlamentet, rådet och Ekonomiska och sociala kommittén om brottsförfatningar i Europeiska unionen – Reflexioner över normer och åtgärder av den 14 juli 1999 fastslås att medling mellan brottsförfatningar och förförfatningar i brottsförfatningens intresse kan vara ett alternativ till långdragna och nedsläende straffrättsliga förvaranden och göra det möjligt för brottsförfatningar att få ersättning för skador eller återfå förlorad egendom utanför det vanliga straffrättsliga förvarandet.
- (9) I rekommendation nr R(99) 19 från Europarådets ministerråd om medling i brottsmål fastställs principer som medlemsstaterna skall beakta när sådan medling utvecklas.
- (10) Europeiska rådet i Tammerfors den 15–16 oktober 1999 ansåg i punkt 30 av slutsatserna att alternativa utomrättsliga förvaranden bör skapas av medlemsstaterna.
- (11) I resolution 2000/14 av den 27 juli 2000 från Förenta nationernas ekonomiska och sociala råd om grundprinciper för användning av program för reparativ rättvisa i brottsmål uppmanas medlemsstaterna att fortsätta med utbytet av information och erfarenheter om medling och reparativ rättvisa.
- (12) I Europaparlamentets resolution av den 15 juni 2000 om kommissionens meddelande om brottsförfatningar i Europeiska unionen (⁽¹⁾) fastslås vikten av att utveckla brottsförfatningens rättigheter.

(¹) EGT C 67, 1.3.2001, s. 304.

(13) I rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsförfatningsställningen i straffrättsliga förfaranden⁽¹⁾ anges i artikel 10 att varje medlemsstat skall sträva efter att främja medling under straffrättsliga förfaranden om den anser brottet lämpligt för denna form av åtgärd och se till att det under straffrättsliga förfaranden är möjligt att ta hänsyn till varje överenskommelse som har ingåtts mellan brottsförfatning och förvaren genom medling. Enligt artikel 17 i rambeslutet skall varje medlemsstat före den 22 mars 2006 sätta i kraft de lagar och andra förfatningar som är nödvändiga för att följa artikel 10 i rambeslutet.

(14) Republiken Frankrikes och Konungariket Sveriges initiativ om inrättande av ett europeiskt nätverk för förebyggande av brott som resulterade i beslut 2001/427/RIF⁽²⁾ är ett lysande exempel på hur medlemsstaterna kan samarbeta på stabil grund om vissa frågor. Innefattandet av medling med ungdomsbrottslingar och social medling i det första arbetsprogrammet för Europeiska nätverket för förebyggande av brottslighet är ett bevis på det växande intresset för alternativa sätt att utöva rättskipning i brottmål.

(15) Emellertid bör det framhållas att eventuell förebyggande kapacitet hos medling i synnerhet och reparativ rättsvisa i allmänhet endast utgör en aspekt av den mycket vidare synen på reparativ rättsvisa som omfattar brott, straffrättskipning och det straffrättsliga förfarandet som helhet. Med reparativ rättsvisa avses ett brent synsätt, där den materiella och immateriella reparationen av de störda relationerna mellan brottsförfatning, samhället och gärningsmannen utgör en allmän och vägledande princip i det straffrättsliga förfarandet.

(16) Reparativ rättsvisa har hittills huvudsakligen kommit till uttryck i olika former av medling mellan offer och gärningsmän (medling offer–gärningsman), men andra metoder som familjerådslag tillämpas i allt större omfattning. Såväl regeringar som polis, straffrättsliga organ, specialiserade myndigheter, enheter för hjälp och stöd till brottsoffer, enheter för hjälp till gärningsmän, forskare och allmänheten berörs av denna process.

(17) Detta initiativ har tagits i samråd med European Forum for Victim–Offender Mediation and Restorative Justice, en icke-statlig organisation på området reparativ rättsvisa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Europeiskt nätverk av nationella kontaktpunkter för reparativ rättsvisa

1. Ett europeiskt nätverk av nationella kontaktpunkter för reparativ rättsvisa (nedan kallat nätverket) inrättas härmed.

⁽¹⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 153, 8.6.2001, s. 1.

2. Nätverkets nationella företrädare skall säkerställa att nätverket fungerar väl i enlighet med detta beslut.

Artikel 2

Räckvidd

I detta beslut avses med reparativ rättsvisa en övergripande syn på den straffrättsliga processen, där brottsförfatningens behov prioriteras och gärningsmannens ansvarsskyldighet betonas på ett positivt sätt och omfattar en uppsättning idéer som har betydelse för olika former för bestraffning och konflikthantering i de olika stadierna av den straffrättsliga processen.

Artikel 3

Nätverkets syfte

Nätverket skall bidra till att utveckla, stödja och främja olika aspekter inom reparativ rättsvisa både i medlemsstaterna och på Europeiska unionens nivå. I detta syfte är lagstiftningsstöd och logistiskt stöd till straffrättsliga organ viktiga instrument.

Artikel 4

Uppgifter och verksamhet

För att målet i artikel 3 skall uppnås skall nätverket särskilt ha uppgifter och bedriva verksamhet enligt följande:

a) Nätverket skall vara ett informationsställe. Nätverket skall därför samla in, analysera och utvärdera information och uppgifter om befintliga rutiner för reparativ rättsvisa och om hur de utvecklas i medlemsstaterna för att bidra till normer för goda rutiner och för att stödja framtida nationella initiativ och initiativ på unionsnivå. Nätverket skall också bistå Europeiska unionens råd och medlemsstaterna med frågeformulär om rutiner för reparativ rättsvisa.

b) Nätverket skall utveckla mekanismer för att sprida och hålla denna information och dessa uppgifter tillgängliga för myndigheter på nationell, regional, europeisk och internationell nivå och för andra statliga och icke-statliga organisationer, grupper, nätverk och forum som arbetar på området reparativ rättsvisa eller är intresserade av detta.

c) Nätverket skall underlättä ömsesidigt utbyte av information, erfarenheter och kontakter mellan myndigheter, institutioner, organ, grupper, nätverk och enskilda personer på nationell, regional, europeisk och lokal nivå som berörs av frågor som rör reparativ rättsvisa.

d) Nätverket skall främja forskning om reparativ rättsvisa och skall därför bidra till att fastställa och utveckla de viktigaste områdena för forskning om reparativ rättsvisa.

- e) Nätverket skall bidra till att fastställa och utveckla de viktigaste områdena för utbildning och utvärdering vad gäller reparativ rättvisa.
- f) Nätverket skall anordna konferenser, seminarier, möten och annan verksamhet för att främja rutiner för reparativ rättvisa och stimulera och förbättra utbytet av erfarenhet och goda rutiner.
- g) Nätverket skall utveckla samarbetet med ansökarländerna, tredje land samt internationella organisationer och organ.
- h) Nätverket skall vid behov och på begäran ställa sin sakkunskap till Europaparlamentets, rådets och kommissionens förfogande i syfte att biträda dem i alla frågor som rör reparativ rättvisa.
- i) Nätverket skall varje år rapportera till rådet om sin verksamhet genom behöriga arbetsorgan och ange de prioritärade områdena i arbetsprogrammet för det kommande året. Rådet skall notera och godkänna rapporten och därefter överlämna den till Europaparlamentet.

Den konkreta tolkningen, utförandet och utvecklingen av de uppgifter som nämns i denna artikel kommer att påverkas och vara avhängiga av de frivilliga bidragen från medlemsstaterna.

Artikel 5

Samarbete

Eftersom reparativ rättvisa i sig innebär att man inriktar sig på samhället och gräsrötterna skall nätverket när det utför sina uppgifter och bedriver sin verksamhet enligt artikel 4 ta särskild hänsyn till samarbetet och stimulera utbytet med icke-statliga organisationer som arbetar på området reparativ rättvisa. Nätverket får för att kunna nå sina mål på ett så effektivt och värdefullt sätt som möjligt besluta att använda sig av kunskap och erfarenheter hos de icke-statliga organisationer som är verksamma inom området reparativ rättvisa och även besluta att samarbeta mer strukturerat.

Artikel 6

Nätverkets sammansättning

1. Nätverket skall utgöras av kontaktpunkter som utses av varje medlemsstat. Även Europeiska kommissionen och Europeiska gemenskapernas kandidatländer får utse en kontaktpunkt.
2. Ingen medlemsstat får utse mer än tre kontaktpunkter.

3. Kontaktpunkterna skall inkludera åtminstone en företrädare för de nationella myndigheter som är behöriga för reparativ rättvisa i dess många aspekter.

4. Medlemsstaterna får utse forskare, personer som tillämpar reparativ rättvisa eller andra aktörer på området reparativ rättvisa till kontaktpunkter.

5. Medlemsstaterna bör se till att forskare, personer som tillämpar reparativ rättvisa och andra aktörer på området reparativ rättvisa, t.ex. lokala myndigheter och icke-statliga organisationer, involveras genom de utsedda kontaktpunkterna,

6. Varje medlemsstat skall se till att dess kontaktpunkter förfogar över tillräckliga kunskaper i minst ett annat av Europeiska unionens officiella språk, så att det underlättas för nätverket att fungera praktiskt och särskilt att kontakterna med andra kontaktpunkter underlättas.

Artikel 7

Arbetet

1. Nätverkets första sammanträde skall äga rum den ...

2. Nätverket skall sammanträda minst var sjätte månad och sammankallas av ordförandeskapet i Europeiska unionens råd. En företrädare för den medlemsstat som innehavar ordförandeskapet i rådet skall vara ordförande vid mötena mellan de nationella företrädarna i nätverket.

3. Nätverket får besluta att anförtro sekretariatsfunktionen i nätverket åt en nationell kontaktpunkt.

4. Nätverkets nationella företrädare skall besluta om nätverkets årliga program, inbegripet en finansieringsplan. De skall särskilt fastställa

— vilka områden som skall behandlas i första hand, samt vidta åtgärder, och då beakta artiklarna 10 och 17 i rådets rambeslut 2001/220/RIF,

— de viktigaste specifika åtgärder som skall vidtas (konferenser, seminarier, forskningsprogram, utbildningsprogram),

— inrättandet, struktureringen och utvecklingen av ett elektroniskt system för utbyte av information och en webbplats.

De nationella företrädarna skall även utarbeta nätverkets årliga verksamhetsrapport. De skall själva upprätta sin arbetsordning, som skall antas genom enhälligt beslut.

5. Rådet får besluta om nätverkets finansiering.

Artikel 9

Detta beslut får verkan samma dag som det antas.

Artikel 8

Utfärdat i Bryssel den . . .

Utvärdering

Rådet skall utvärdera nätverkets verksamhet och arbete inom tre år från det att detta beslut har antagits.

På rådets vägnar

. . .

Ordförande

III

(Upplysningar)

KOMMISSIONEN

Resultat av anbudsinfördran (Gemenskapens livsmedelsbistånd)

(2002/C 242/10)

I enlighet med artikel 9.7 i kommissionens förordning (EG) nr 2519/97 av den 16 december 1997 om allmänna bestämmelser för anskaffning av varor som skall levereras som livsmedelsbistånd från gemenskapen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1292/96

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 346 av den 17.12.1997, s. 23)

av den 10 september och av den 1 oktober 2002

Förordning nr/ beslut av den	Parti	Aktion nr	Mottagare/ bestämmelseland	Produkt	Kvantitet (ton)	Leverans- stadium	Anbudsgivare som tilldelats kontrakt	Anbudspris EUR/ton
379/2002	B	294/01	EuronAid/Eritrea	HCOLZ	810	EMB	CEBAG BELGIUM NV — ANTWERPEN (B)	736,95
10.9.2002	A	373/01, 2002SSI004	EuronAid/...	SUB	104	EMB	n. a.	(¹)
	B	364/01	UNRWA/Libanon	SUB	64	DEST	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	355,00
	C	365/01	UNRWA/Syrien	SUB	64	DEB	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	356,00
	D	366/01	UNRWA/Jordanien	SUB	100	DEST	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	386,00
	E	367/01	UNRWA/Israel	SUB	42	DEB	MUTUAL AID ADM. SERVICES NV — ANTWERPEN (B)	349,00
1646/2002	A	370/01	EuronAid/Haiti	PISUM	637	EMB	n. a.	(¹)
1647/2002	A	375/01	WFP/Sierra Leone	SMAI	7 000	DEB	CER. FAR. SRL — PORDENONE (¹)	281,75
	B	372/01	EuronAid/Haiti	CBL	1 197	EMB	EURICOM SPA — VERCELLI (¹)	247,50
	C	371/01	EuronAid/Haiti	FBLT	220	EMB	UNITED BELGIAN MILLS NV — ANTWERPEN (B)	189,75

n. a. Inget anbud antaget.

(¹) Andra frist för ingivande av anbud: 15 oktober 2002.

BLT:	Vete	FABA:	Bondbönor (<i>Vicia faba major</i>)	WSB:	Blanding av vete och soja
DUR:	Durumvete	FEQ:	Hästbönor (<i>Vicia faba equina</i>)	Lsub1:	Modersmjölkersättning
ORG:	Korn	PISUM:	Delade ärter	Lsub2:	Tillskottsnäring
MAI:	Majs	SUB:	Vitsocker	LHE:	Mjölk med högt energivärde
SEG:	Råg	HCOLZ:	Rapsolja	AC:	Sammansat livsmedelsberedning
SOR:	Sorghum	HTOUR:	Solrosolja	PAL:	Pasta
CBR/M/L:	Slipat ris, rundkornigt, mellankornigt eller långkornigt	HOLI:	Olivolja	SAR:	Sardinkonserver
RPR/M/L:	Ångbehandlat ris, rundkornigt, mellankornigt eller långkornigt	HMAI:	Majsolja	CM:	Makrillkonserver
BRI:	Brutet ris	LEP:	Skummjölkspulver	CB:	Corned beef
FBLT:	Vetemjöl	LEPv:	Vitaminerat skummjölkspulver	BPJ:	Konserverat nötkött
FMAI:	Majsmjöl	LDEF:	Mellanmjölkspulver	PFB:	Leverpastej av nötkött
FSEG:	Rågmjöl	LENP:	Helmjölkspulver	CP:	Konserverat griskött
SDUR:	Durumvetegryn	B:	Smör	PFP:	Leverpastej av griskött
SMAI:	Majsgryn	BO:	Smörolja	CV:	Konserverat fjäderfakött
FHAF:	Havreflingor	FETA:	Ost av feta-typ	DEST:	Fritt bestommelseort
CT:	Tomatkoncentrat	FROF:	Smältost	DEB:	Fritt lossningshamn – i lossat skick
PT:	Tomatpulver	BABYF:	Spädbarnsmat av spannmål	DEN:	Fritt lossningshamn – i icke lossat skick
COR:	Korinten	BISC:	Kex	EMB:	Fritt utskeppningshamn
				EXW:	Från fabrik